

David Deyl: Deska sama je hlavolam

Autor: Iva Marešová | Publikováno: 08.06.2009

Právě dnes vydává pětadvacetiletý zpěvák a klavírista David Deyl debut Hlavolam. S nadaným absolventem Hudební výchovy Univerzity Jana Evangelisty Purkyně, který už v minulosti předskakoval Jamesi Bluntovi nebo české trojce Black Milk, jsme si popovídali nejen o vzniku první desky, ale i hudebních začátků, českých zpěvácích zn. vypravěčích nebo Krucipůsku.

Jsi z hudební rodiny. Kdo měl na tebe největší vliv? Tat'ka?

Tatínek mě učil na piáno. Ve třech letech mi dal základy techniky. Ale pak jsem se vyvíjel sám a poslouchal jsem něco jiného než rodiče. Svou cestu jsem si našel sám. Nestydím se za to, že jsem poslouchal Boyzone, Ronana Keatinga... Písničky jako Life Is A Roller Coaster nebo The Way You Make Me Feel, kterou pro něj napsal Bryan Adams, jsou prostě skvělé. Nebo When You Say Nothing At All z Nothing Hillu. To je jednoduše dobrý pop. A pak samozřejmě Backstreet Boys a Nick Carter, to jsem byl já.

A co kdyby ti řekli Backstreet Boys - pojd' s námi hrát?

Šel bych to toho, to je jasné.

Co česká scéna, třeba Lunatic...

To ne. Mám rád, když ty lidi umí zpívat. A tady víc povídej než zpívaj.

Vypadá to, že u zpěváků je pro tebe nejdůležitější rozsah.

Nejen to, ale i výraz. Mám rád zpěváky, kteří umějí upívat, ale i s výrazem. Třeba Beyoncé, Aquilera, ty umí zpívat. A pak jsou zase zpěvačky typu Kylie Minogue, která neumí zpívat, ale prostě jen šeptá, nicméně zase vypadá skvěle a sexy.

Jací čeští zpěváci jsou podle tebe dobří?

Líbí se mi třeba, jaký rozsah má Ewa Farna... (přemýšlí) A pak jsou to Dan Bárta a Ruppert z Monkey Business.

**

Pojďme ještě k tvým hudebním začátkům, hodně důležité bylo setkání s Danem Háblem...** (pozn. red. Daniel Hádl, český producent, spoluprac. Karel Gott, Věra Špinarová, Michal David, Dara Rollins, Aneta Langerová, Sámer Issa, Ewa Farna aj.)

Seznámili jsme se před pěti lety. A teď poslední rok a půl jsme hodně makali. Pořád jsem psal nová dema, snažil jsem se... Ale úplně prvotní impuls stejně přišel ze zahraničí.

Jak to?

Michael Brown, který byl po revoluci Head of Eastern Europe - BMG, řekl Ivě Milerové (pozn. red. ředitelka Warner Music), že je tady šikovnej kluk. Přijeli si mě poslechnout, zahrál jsem jim a líbilo se to.

Jak se k tobě Michael Brown dostal, poslal mu svá dema?

Ne, Hádl se s ním zná. On tady z Prahy řídil Varšavu, Budapešť a Moskvu...

Pak jsi jel turné s Black Milk...

S Black Milk jsem jel v roce 2004, osm koncertů.

Jaká to byla zkušenost? Jak na tebe reagovali fanoušci Black Milk?

Bylo to super. A reakce byly dobré, řekl bych nadměru pozitivní. Tehdy jsem zpíval věci, které ještě nebyly moje, psal je právě Daniel Hádl.

Tvůj debut se jmenuje Hlavalam...

Řekli jsme si, že deska sama je takový hlavalam, je hodně o vztazích.

Takže inspirací jsou výhradně něžnějšího pohlaví. Nejsi ten typ, co by mohl napsat o tom, jak ses probudil a mléko v krabici bylo zkažené?

To ne. Ani ekologická, ani politická, ani filozofická témata zatím ne. Ale možná se tam nějakým vývojem dostanu.

Na desce máš dvanáct písniček, to je docela požehnaný počet holek...

Rozhodně to není tak, že by každá byla o jiné dívce. Ale třeba čtyři jsou o jedné, tři o druhé... Vážně nejde o dvanáct holek. (smích) Z jednotlivých songů vznikly i příběhy - první písničku jsem napsal, když jsem se s jednou dívkou seznámil a byl jsem strašně zamilovanej. Pak vznikl Zázrak, který to vlastně potvrzuje... A příběh končí tím, že přestala komunikovat a to je Goodbye. Tím deska končí.

Goodbye je jediné slovo v angličtině, které na albu máš?

Hodilo se to tam. Sbohem by bylo trapný. Nebo Ahoj, Nashledanou, Čau... Prostě Goodbye.

Desku s tebou nahrávali Marcus Tran - kytarista Ewy Farne a Marek Haruštiak, basák Krucipüsku. Ten se s tím popem, který posloucháš, trochu bije, ne?

Totálně. Ale já rozlišuju jen dobrou muziku a špatnou muziku. Nedělím to žánrově. A když jsem si chtěl postavit kapelu, obcházel jsem koncerty a od Marcuse, se kterým jsme teď nejlepší kamarádi, jsem dostal typ na Marka Haruštiaka právě z Krucipüsku.

Pijďme k budoucnosti - co tě čeká dál? Turné, koncerty?

Pojedu možná jako support s jednou nejmenovanou zpěvačkou, je to v jednání.

Že by...? (smích)

Ewa Farna to není, to je jen kamarádka. Ale kluci, co od ní teď odcházejí, budou hrát se mnou. Nejsou to samozřejmě jen lidi, kteří se mnou natáčeli desku. Mám svůj band. Také si moc přeju, aby se mnou hráli Marek Haruštiak z Krucipüsku a Richard Scheufler, ale ti jsou dost vytížení. Když budou mít čas, tak se mnou budou hrát. A jinak mám alternace, a to jsou jiní muzikanti. Ale číslo jedna je Marcus Tran, na tom je to celé postavené.

Co nějaké festivaly?

Určitě. Čeká mě Labské léto v Ústí nad Labem, hraje se v letním kině a chodí tam pět tisíc lidí. V jednání je i Noc plná hvězd Gambrinus v Ostravě. Takže - určitě chci vyjet. I proto jsou na desce i tvrdší věci, abych nenudil jen sladkýma popovýma písničkama.

08.06.2009 00:00, Iva Marešová